

hogy valamely új obstrukciós merényletnek igazolásául szolgáljanak. Most azonban újra lehet ellenzékünk, amely bírál és ellenőriz, eszmét érlel és agitációt folytat, bármily nehéz feladat ez azoknak, akik elszoktak hivatásuk gyakorlásától.

Ma még csak forrnak-érlelődnek a béke útjára vezető elhatározások, amelyeknek oda kell vezetnie a józanabb ellenzékietek a gasteini fürdőbe.

Készül a próbaháború.

— Milliós károk a termésben. —

(Saját tudósítónktól.) A Mezőhegyes. Apátfalva, Nagylak és Csanádpalota környékén lakó gazdaemberek meg vannak rémülve. Az ezen községektől befogó területen lesznek ugyanis a próbaháború zárógyakorlatai. Fájdalmasan szomorú tény, hogy a csanádmezei termés javát, a rónák ékességét, a hatalmas kukoricásokat a királygyakorlat, mint valami sötét rém, teljes pusztulással fenyegeti.

Egy magasrangú vezérkari tisztt, aki most Mezőhegyesen tartózkodik, így nyilatkozik a csanádmezei síkságon lefolyó gyakorlatokról:

— Katonáink eddig vagy egészen sík területen, vagy hegyes-völgyes vidéken gyakorlatoztak, de bevetett területen még nem. Katonai szempontból pedig szükség van arra, hogy oly területen is gyakorlatozzanak, melyen akadályozva vannak a szabad mozgásban. Ép azért választottuk ki Mezőhegyes környékét, mert itt a termés a legnagyobb és legsűrűbb. Hiszen lehet, hogy oly országban kellene hadat viselni, hol minden talpalattnyi föld be van vetve. Például Olaszországban mindenütt bevetett területek vannak. E szempontok a katonai kiképzés követelménye és a trónörökös óhajta mellett számba se jöhet, hogy a gyakorlatozás a termésben milliókra menő kárt fog tenni.

A gazdák aggodalommal lesik a királygyakorlatokat. Alig tudják a főszolgabírák megnyugtani őket:

— A hadsereg vezetői külön utasították az ezredeket, hogy a termést lehetőleg kimélik. De, amit elkerülhetetlenül le kell gázolni, azt a kincstár gavalérosan megfizeti.

mem adhatta férjhez a tisztartójához, de még másféle polgáremberhez sem. Százados familiából származott a báróné, habár vagyoniilag nem is állt épen a legjobban. A báróné a kastélyban maradt és a kontesz napról napra jobban megkedvelte. A grófok nem sokat törődtek a vendég asszonnyal, mert nem is sejtették, hogy mi van készülöben.

A kontesz pedig javában kovácsolta a haditervét. Sándor grófot szemelte ki a báróné jövődöbelijének és mindenképen azon volt, hogy megszeressék, megkedveljék egymást. A báróné részéről nem is lehetett hiba a dolgban, bevallása szerint neki nagyon tetszett Sándor. De Sándor sehogy sem akart nyilatkozni a dologról. Ebben az időben épen a középkori sarkantyukat gyűjtögette, honnan is tudhatta volna, hogy milyen színű szeme van a bárónénak. A kontesz azonban nem csüggedt. Addig-addig szorongatta Sándor grófot, amíg az végre abba hagyta a sarkantyuk gyűjtését és egy napon (a macska tudná jobban, miféle asszonyi praktikák felhasználásával) megtartották az eljegyzést a kastélyban. Sándor gróf, mint aki dolgát jól végezte, nyomban az eljegyzés után elutazott valamely külföldi muzeumba, ahol tömörkedni szokott. Az idő röpködött és Sándor gróf sarkantyusok tudott hazatalálni, mindig újabb barátságokat kötött fel és valahol Skóciában barátságoskodott, amikor arról értesítette a kontesz, hogy a báróné felbontotta az eljegy-

Hiszen harminc millió korona költséggel rendezik a királygyakorlatot.

(Detektívek és csendőrök szerepe.)

A mezőhegyesi kincstári birtokon az uradalom igazgatójának lakását rendezték be Ferenc Ferdinánd trónörökös számára.

A trónörökös lakóosztályában az egyszerűség dominál; a butor Szegeden és Aradon készült; két szoba van itt mindössze, egy dolgozószoba és egy hálószoba, melyből fürdőszoba nyílik. Az egyszerűség mellett azonban vakító tisztaság.

A trónörökös szeptember 9-én reggel fél-nyolc órakor érkezik különvonaton Mezőhegyesre. A trónörökös megelőzően félórával ugyancsak különvonat hozza a királyi hercegeket.

Mezőhegyes teljesen katonai terepnek lesz. Az ország különböző részéből eddig hétszáz kérvény érkezett a battonyai főszolgabírói hivatalhoz, amelyekben a nagy hadgyakorlatok területére szóló szabadjegyet kérelmeznek. Ezeket a kérvényeket elintézni természetesen teljesen lehetetlen.

Szücs Mihály szegedi csendőrkerületi parancsnok Mezőhegyesre utazott és beosztotta a Mezőhegyesre kivezénylendő százhusz csendőrt.

Augusztus 31-én husz bécsi és husz budapesti detektív utazik Mezőhegyesre. Szeptember elsejétől kezdve igazolásra szólítanak fel minden idegent, aki akárcsak egy óra hosszát is tartózkodik a főhadiszállással átalakult Mezőhegyesen. A katonai titkokat nagyon féltik.

(Jönnek a tüérek.)

Tegnap délelőtt a miskolci tüézrezred három százada tizennégy tiszttel és egy főtiszttel Makóra érkezett. A tüérek ma Szeged felé indultak az előgyakorlatok színhelyére.

Vasárnap reggel egy másik transport tüéz indul Makón keresztül Szeged felé.

(A katonák postája.)

A postaigazgatóság a következő értesítést teszi közzé:

A nagygyakorlatokon résztvevő katonai egyéneknek szóló postai küldemények kézbesítése tapasztalat szerint gyakran nehézséggel és késedelemmel jár azért, mert azok nincsenek pontosan címezve, nevezetesen a címíról hiányzik az illető hadosztály, ezred, zászlóalj, osztag, század, illetve üteg száma,

zést, mert időközben Dénes gróf vállalkozott arra, hogy az özvegyet boldogítsa. Sándor gróf érzékeny levélben válaszolt. Azt emlegette, hogy távollétében őt kijátszották, megcsalták és többé soha sem tér vissza Szentgöncölre.

Ebben az időben történt, hogy valamely különös üstökös megérkezését várták a csillagászok. Dénes gróf elborzongva mondogatta:

— Én nem látok semmit az égi tümeményből, mert ezen a földrészen nem látható. Ellenben, ha Newyorkba mehetnék! ...

Sóhajtott és lehajtotta a fejét.

A báróné ijedten tiltakozott:

— Newyork nagyon messze van.

A kontesznek megesett a szíve a busuló bátyján.

— Hát csak menjen el Dénes. De vissza is jöjjön ám, mert a menyaszonya várja.

Dénes gróf boldogan utrakelt az üstökös felé és nem jött vissza. Hiába hívták, nem jött. Valahol Spanyolországban nézte a csillagos eget.

Több esztendő mulott el, amíg a kontesz ezt a táviratot küldhette el bátyjai után:

— Kozsniczky özvegy lett és a bárónét eljegyezte. Hazajöhetnek.

És a grófok csodák-csodája egyszerre megérkeztek Szentgöncölre, hogy soha többé el se mozduljanak.

melybe a címzett be van osztva. — Felkérem ezért a közönséget, hogy a hadgyakorlaton résztvevő katonai egyéneknek szóló levélpostai küldeményeit a fent előadottaknak megfelelően pontosan címezve adja postára. Figyelmeztetem továbbá a feladó feleket, hogy a tábori posta csomagküldemények kézbesítésével nem foglalkozik, minélfogva oda csomagokat címezni nem lehet. Nem ajánlatos ilyeneket küldeni stabil postahivatalokhoz sem, mivel a hadgyakorlatokon résztvevő katonáknak szóló csomagokat a csapatok tartózkodási helyének folytonos változása miatt ezek a hivatalok is alig kézbesíthetik s így az ide-oda küldözgetés közben — főleg a romlandó tartalmuak tönkre mennek. Ha mindazonáltal valaki katonai egyén számára csomagot kíván feladni, azt meghatározott helyre kell címezni. E küldeményeket a címzett csak az illető stabil hivataloknál veheti át.

Munkás-szanatórium Ujszegeden

— A Kerületi Munkásbiztosító terve. —

(Saját tudósítónktól.) Ugy szociális, mint emberbaráti szempontból nagyszabású és értékes tervvel foglalkozik a Szegedi Kerületi Munkásbiztosító Pénztár vezetősége. Egy ötven ágyas szanatóriumot akar létesíteni Ujszegeden *tüdőbeteg munkások részére*. Nekisch Richárd dr, a munkáspénztár titkára terjedelmes beadványban indokolja meg azokat az okokat, amelyek a szegedi kerületi pénztár vezetőségét arra indították, hogy megelőzve az Országos Pénztárt, Ujszegeden állítsanak föl egy munkás szanatóriumot, amely az első és egyetlen lenne a maga nemében az egész országban.

A szegedi munkáspénztár Tisza Lajos-köruti székhelyében ugyanis állandó orvosi rendelő van beteg munkások számára. Itt azonban a páciensek csak iktatói kezelésben részesülhetnek és nem állandó orvosi felügyeletben és ápolásban. Olyan betegeket, akiknek belső szervezeti bajuk volt, továbbá állandóan ágyban kellett feködniök, kénytelen volt eddig a pénztár kórházakban, vagy pedig magán szanatóriumokban elhelyezni. Az Országos Pénztárnak már ugyan régóta terve volt egy munkás szanatóriumot létesíteni, mert erre a szabályzata is kötelezi, eddig azonban nem találtak megfelelő helyet e célra.

A szegedi munkásbiztosító vezetősége már régóta tervezte, hogy e fontos kérdést megoldja, azonban a szegedi vezetőség sem tudott alkalmas helyet találni. Először a Királyhalma alatt lévő erdőőri iskolánál tervezték a munkás szanatórium felállítását. Ezt a tervet később mégis elvetették. Először azért, mert a terület harmincöt kilométernyire fekszik a várostól és a közlekedés ezuttal majnem lehetlenné van téve. Továbbá a gyógykezelése a betegeknek is nehézkes, mivel megfelelő specialista orvost kint a tanyán nem lehet találni. Azután Csegelén is tervezték a szanatórium felállítását, azonban itt megfelelő helyet nem találtak.

Ekkor Nekisch Richárdnak hosszas tanulmányozás után sikerült Ujszegeden megfelelő helyet találni. A főfasor elején a városnak mintegy nyolc holdat képező területe van, amely pompás fekvésénél és nagyszerű klímájánál fogva szinte predestinálva van egy egészségügyi intézmény létesítésére. Nekisch Richárd épen